

Anden behandling af forslag til lov om ministres ansvarlighed [af Ninn-Hansen, Helga Pedersen m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 32) findes i tidenden sp. 975, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 375).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

K. Axel Nielsen: Nu får vi altså en særlig lov om ministres ansvar, idet der i udvalget, der har behandlet de tre fremsatte lovforslag, er opnået enighed om at gennemføre det lovforslag, som den højtærede justitsminister på regeringens vegne har fremsat.

I dette regeringsforslag sker der et par ændringer, som den højtærede minister og udvalget har forhandlet sig frem til. Disse ændringsforslag tilsigter ikke ændringer i realiteten af regeringsforslaget, men alene tydeliggørelse. Jeg kan herom ganske henviser til de bemærkninger, der i betænkningen gøres til de enkelte ændringsforslag.

På mit partis vegne kan jeg anbefale disse ændringsforslag til vedtagelse, ligesom jeg kan anbefale regeringsforslaget til vedtagelse i den skikkelse, det vil få efter ændringsforslagenes vedtagelse.

Det oplyses i betænkningen, at venstres og de konservatives lovforslag vil blive trukket tilbage, og det kan herefter ikke give anledning til bemærkninger.

De uafhængiges lovforslag indstiller udvalget til forkastelse, men jeg vil dog gerne henstille til partiet de uafhængige at trække det tilbage, sådan at vi undgår at stemme det ned.

Helga Pedersen: Mit parti er tilfreds med, at det — jeg kan sige igen — er lykkedes i dette høje ting at nå til enighed om, at en lovgivning om ministeransvarlighed er hensigtsmæssig. Vi er altså nået til det samme punkt, hvor den samlede rigsdag stod i 1939.

Mit parti kan efter omstændighederne også erklære sig tilfreds med, at der i dag er enighed om en lovtæst; jeg skal ikke gå

i enkeltheder med, hvilke af de oprindeligt præsenterede lovforslag der teknisk set var at foretrække, for ved et politisk forlig må alle give efter — deri består jo det muliges kunst.

Jeg skal gøre et par bemærkninger vedrørende den afgivne betænkning. Den ene bemærkning er, at det måske har været lidt vel hastigt, vi har formuleret udtalelsen vedrørende udtrykket i lovforslagets § 4, hvor der tales om det ansvar, der påhviler ministeren efter grundloven eller lovgivningen i øvrigt eller efter hans stillings beskaffenhed. Herom siges det i betænkningen, at man foretrækker denne formulering fremfor den formulering, der var i et af de andre lovforslag om ansvar, når en minister „tilsidesætter pligter, som . . . følger af hans embede“. Det begrundes med, at denne sidstnævnte formulering kunne forstås som alene refererende til de pligter, der påhviler ministeren som forvaltningschef.

Jeg er egentlig ikke helt tilfreds med, at denne udtalelse i betænkningen er sluppet igennem, for jeg synes ikke, den harmonerer helt med den formulering, vi har godkendt i lovforslagets § 1 om, at denne lov angår ministres ansvar for deres embedsførelse. Men reelt tillægger jeg ikke udtalelsen nogen betydning, fordi jeg mener, det er nødvendigt med det, vi kalder et standardudtryk, og at der ikke ligger nogen realitetsforskel imellem de forskellige formuleringer. Jeg mener, at udtrykket „embedsførelse“ skal fortolkes vidt, således som jeg allerede gjorde opmærksom på det under lovforslagets første behandling, men jeg har fundet det rigtigt at fremsætte denne kommentar til bemærkningen.

Min anden bemærkning vedrører spørgsmålet om ansvar i forbindelse med en ministers overtrædelse af en beslutning truffet af folketinget eller ministerens undladelse af at efterkomme en sådan beslutning. Mit parti havde helst set en lovbestemmelse herom, sådan som vi jo havde foreslået det, men altså ikke kunne få flertal for. Jeg har det indtryk, at flere medlemmer i udvalget mente, at det politiske ansvar for en minister gav tilstrækkeligt værn i denne situation. Det er jeg altså ikke enig i, men jeg kan tiltræde den realitetsbedømmelse af dette spørgsmål, som udvalget efter samråd med den højtærede minister har givet udtryk